

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ئەو ماف و ئەرکانەى
کە فیتزەتى مروّقەکان داواى
دەکات و شەرىعەتى ئیسلامیش
پەسەندیان دەکات

نووسینی:

زانای پایەبەرز: موحەمەد صالح العثیمین

-رەحمەتى خواى لیبیت-

شركاء التنفيذ:

المحتوى الإسلامي

رواد الترجمة

جمعية الربوة

دار الإسلام

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

Telephone: +966114454900

ceo@rabwah.sa

P.O.BOX: 29465

RIYADH: 11557

www.islamhouse.com

به ناوی خوی گه وره ومیهره بان

پیشه کی

إن الحمد لله، نحمده، ونستعينه، ونستغفره، ونتوب إليه، په نامان به په روه ردگار له شهري نه فسمان وشهري تاوانه کانمان، نه و که سهی الله هیداتی بدات هیچ که سیک نیه گومرای بکات، نه وهی الله گومرای بکات نه و هیچ که سیک نیه هیدایه تی بدات، وه شاهیدی ددهم به وهی هیچ په رستراویک نییه به حقه شایسته ی په رستش بیت بیجگه له الله، نه و زاته ی که بی هاوه ل و شه ریکه، وه شاهیدی ددهم که محمد -صلی الله علیه وسلم- به نده ونیرداراوی په روه ردگارمانه، وصلی الله علیه وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم بإحسان وسلم تسلیما.

پاشان له تایبه تمه ندییه کانی شه ریه تی الله -سبحانه وتعالی- نه وهیه که ره چاوی دادپه روه ری کردووه، وهه روه ها هه موو خاوه ن مافیک مافی خوی پیدراوه به بی زیاده روه ی، و به بی کورتره وی، خوی گه وره فه رمانی کردووه به دادپه روه ری وچاکه کاری و به خشنده پی به رامبه ر که سوکار، و به دادپه روه ری پیغه مبه رانی نیردراون، وکتیبه کانی دابه زاندووه، وهه موو شتیکی دنیا وقیامه تی له سه ر دادپه روه ری دامه زاندووه.

دادپه روه ری بریتیه له پیدانی ماف به هه موو خاوه ن مافیک، ودانانی هه رکه سیکه له پله وپایه ی تایبه تی خوی، نه و مه ناکریت جیبه جی بکریت مه گه ر پاش زانینی مافه کان بوئه وهی بدریت به خاوه نه کانیان، له بهر نه مه پیمان باش بوو گرنگترینی نه و مافانه روون بکهینه وه ؛ بوئه وهی به نده نه و مافانه جیبه جی بکات هینده ی دهیزانیت وده توانیت، نه و مافانه ش به شیوهیه کی گشتی بریتین له:

- ۱- مافہ کانی خوی گہورہ.
 - ۲- مافہ کانی پیغہ مبرہ -صلی اللہ علیہ وسلم-.
 - ۳- مافہ کانی دایک وباوک.
 - ۴- مافہ کانی منداآل.
 - ۵- مافہ کانی کہسہ نزیکہ کان -خزمہ کان-.
 - ۶- مافہ کانی هاوسہرہ کان (ژن ومیڑد).
 - ۷- مافہ کانی فہرمانرہوا وفہرمانپیکراوہ کان (ژیردہستہ کان).
 - ۸- مافہ کانی دراوسی.
 - ۹- مافہ کانی مسوآلمانان بہ شیوہیہ کی گشتی.
 - ۱۰- مافہ کانی نامسوآلمانہ کان.
- ئہمانہ ئہو مافانہن کہ دہمانہوئت ہہندیک باسیان لہسہر بکہین وروونی
بکہینہوہ بہ شیوہیہ کی کورت وپوخت.

مافی یه کهم: مافی خوی گهوره -سبحانه وتعالی-

ئهم مافه گرنگترین وگهورهترین و واجبترین مافه؛ چونکه مافی خوی گهوره یه -سبحانه وتعالی- پهروهردگاری مهزن وپاشا وخواهنداری وبهړپوهبهری ههموو شتان، مافی پاشای ههقه که ههمیشه زیندوو وپاگری بوونهوهرهکان وئاسمانهکان وزهویه، ههموو شتیکی خولقاندوو وئهندازهیه کی بو دیاریکردوو بهئوپهپری حکیمهتهوه، مافی ئه و خودایه ی که توی له نهبوونهوه هیئاوته بوون له کاتیکدا هیچ شتیک نهبوویت که باس بکریت، ئه و خودایه ی که به نیعمهتهکانی توی پهروهرده کردوو له کاتیکدا تو له نیو سکی دایکتدا بوویت له نیو سی تاریکی که هیچ بوونهوهریک نهیده توانی خواردن وهوکارهکانی گهشهکردن به تو بگه یه نیت، شیرخواردنی بو ت ئاسانکرد له ریگه ی مه مکهکانی دایکتهوه، و ریگی پیت نیشانداوه، ودایک وباوکی بو ت ته رخانکرد بوئوهوی چاودیریت بکه ن، ونیعمه تی زوری پی به خشیون وه ک نیعمه تی ئه قل و بیستن وهتد، وئاماده ی کردی بوئوهوی ئهمه قبول بکهیت وسوودی لپوه ربگریت، پهروهردگار ده فهرمویت:

﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ [النحل: ٧٨]

واته: ﴿خوا ئپوهی له سکی دایکتان دهرهیناوه پی ئه وهی هیچ شتیک بزنان، ئینجا هوکاری بیستن و بینین و تیگه یشتنی بو دابین کردوون، بو ئه وهی سوپاسگوزاری بکه ن﴾،

ئه گهر بیبهشت بکات له فزل و نیعمهتهکانی هینده ی چاوتروکانیک ئه وا تیاده چیت، وئه گهر بیبهشت بکات له رهحمه تی خوی ئه وا ناژیت، ئه گهر ئهمه

فهزل وره‌حمه‌تی خوای گه‌وره بی‌ت له‌سه‌ر تو‌ئه‌وا مافی‌ئه‌و له‌سه‌ر تو‌گه‌وره‌ترین مافه؛ چونکه مافی‌پدیه‌خیشنی ژیان و به‌خیشنی نیعمه‌ته‌کانی بوونه له‌سه‌ر زه‌وی، له‌به‌رامبه‌ردا‌ئه‌و هیچ‌رزق و خوراک‌یکی له‌تو‌ناو‌یت، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

{... لَا تَسْأَلُكَ رِزْقًا حَتَّىٰ تَرَزُقَكَ وَالْعَقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ} [طه: ۱۳۲]

واته: ﴿...ئیمه‌ بێگومان داوای‌رزق و‌رۆزی له‌تو‌ناکه‌ین، به‌لکو‌ئیمه‌رزق و‌رۆزی به‌تو‌ده‌به‌خشین، سه‌ره‌نجامی‌چاک‌هه‌ر بو‌ته‌قوا‌دارانه‌﴾.

ئه‌و‌زاته‌مه‌زنه‌ته‌نها یه‌ک‌شتی له‌تو‌ده‌و‌یت که‌ئه‌و‌یش به‌رژه‌وه‌ندی و‌سووده‌که‌ی هه‌ر بو‌تو‌ده‌گه‌رپ‌ته‌وه‌، ده‌یه‌و‌یت‌ئه‌و به‌پرستیت به‌ته‌نها به‌بێ‌بریاردانی هاوبه‌ش و‌شه‌ریک له‌په‌رستیدا، په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمو‌یت:

{وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ} ﴿۵۸﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطِيعُونِ ﴿۵۷﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿۵۸﴾ [الذاریات: ۵۷-۵۸]

واته: ﴿من‌جن و‌مرو‌فایه‌تیم‌دروست‌نه‌کردووه‌ته‌نها بو‌په‌رستنی‌من‌نه‌بیت﴾،

ئه‌و‌ده‌یه‌و‌یت‌به‌نده‌ی‌بیت به‌هه‌موو‌مانا‌کانی به‌ندا‌یه‌تی، هه‌روه‌کو‌چو‌ن‌ئه‌و په‌روه‌ردگار‌ته به‌هه‌موو‌مانا‌کانی په‌روه‌ردگار‌یتی، به‌نده‌یه‌کی‌ملکه‌چ‌وزه‌لیل‌بیت‌بو‌ی، و‌فه‌رمانه‌کانی‌جی‌به‌جی‌بکه‌یت، و‌دوو‌ر‌بکه‌و‌یت‌ه‌وه له‌نه‌هی‌لیکراوه‌کانی، و‌ئه‌وه‌ی‌فه‌رمو‌ویه‌تی به‌پراستی‌داب‌نیت؛ چونکه‌نیعمه‌ته‌کانی‌ده‌بینیت له‌سه‌رت‌که‌زۆر‌به‌رده‌وامن، ئایا‌شه‌رم‌نییه‌ئه‌م‌نیعمه‌تانه‌بگۆر‌یت‌ه‌وه به‌کوفر‌و‌پینه‌زانیا‌ن؟!

ئەگەر كەسئىك لە خەلكى فەزلى بەسەرتەووە ھەبئىت ئەوا شەرم دەكەيت بەئاشكرا سەرپىچى بكەيت لەشتىك كە پئىت دەئىت، ئەى چى سەبارەت بە پەرورەدگار ت كە ھەموو فەزلى و نىعمەتئىك ھى ئەو، و ھەرچى شەپ و خراپە يەك لە تۆ دوور بئىت ھەمووى بەرەحمەتى ئەو زاتە يە -سبحانە و تعالى- ؟! خواى گەورە دەفەرموئىت:

﴿وَمَا يَكُفُّكُمْ مِّنْ نَّعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْرُونَ﴾ [النحل: ٥٣]
 واتە: ﴿ھەرچى نازو نىعمەتئىكتان ھەيە ھەمووى بەھرەو بەخششى خوايە، پاشان كاتئىك ناخۆشى و بەلایەكتان بۆ پئىشھات، ئەو ھاناو ھاوارو پەنا ھەر بۆ لای ئەو دەبەن و ھەر لەو زاتە دەپارئینەووە﴾.

وئەم مافە كە خواى گەورە واجبى كردووہ بۆ نەفسى خۆى ؛ ئاسانە بۆ ھەر كەسئىك پەرورەدگار بۆى ئاسان كردبئىت، چونكە خواى گەورە وایكردووہ ھىچ نارەحەتى و بارگرانى و قورسىيە كيان تئىدا نەبئىت، پەرورەدگار دەفەرموئىت:

﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ﴾ [الحج: ٧٨]
 واتە: ﴿ھەر وھەا بەردەوام بن لە خەبات و جىھاد و ھەول و كۆشش لە پئىناوى خوادا بەو شىوہيەى كە شايستەيەتى، لەبەر خاترى ئەو بئىت، ئەو زاتە بۆ ئەو ھەلى بژاردوون و لە ئاين و بەرنامە كەيدا ھىچ جۆرە شتئىكى نارەواو قورس و گرانى

لهسهر دانه ناون (که نه توانن ئه نجامی بدهن، جا ئه م بهرنامه یه) ری و شوین و بهرنامه ی ئیبراهیمی باواتانه که پیشتر هر خوی گه وره ناوی ناون موسلمان و له م قورئانه شدا به موسلمان ناوی بردوون، تا پیغه مبه ر بپتته شایه ت به سه رتانه وه (که په یامی خوی پی راگه یاندوون) و ئیوه ش (به گه یاندنی ئه و په یامه) ببنه شایه ت به سه ر خه لکییه وه، که واته نوئزه کانتان به چاکی ئه نجام بدهن و زه کاتیش (له مال و سامانتان) دهر بکه ن و پشت به خوا به سه تن، چونکه هر ئه و زاته یارو ویاوهرتانه، جا دلنیابن که خوا چه نده یارمه تیده ریکی چاکه و چه نده پشت و په نایه کی به هیژو به نرخه،

ئهمه بیروباوهریکی نمونه ییه، و باوهره پینانه به هه ق، و کرده وهی چاکی به ره همدار، ئهمه عه قیده ی باوهره پینانه به غه یب، و بنیات نراوه له سه ر خو شه ویستی و به مه زندانان، و به ره مه که ی دلسوزی و خو به خشین و کوئنه دانه، پینچ نوئز له شه و ورژتیکدا به هو یانه وه ؛ خوی گه وره له گونا هه کان خو ش ده بیت، و پله کان به رز ده کاته وه، و دل و حاله کان چاک ده کات، و به نده ئه نجامیان ده دات هینده ی له توانا یدایه، په ره ردگار ده فه رموئت:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ...﴾ [التغابن: ١٦]

واته: ﴿که و ابو وه تا ده توانن به ته قوا و خواناس بن...﴾.

وکاتیک عیمرانی کوری حوصه یین نه خو ش بوو - ره زای خوی لیبت - پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - پی فه رموو:

«به پیوه نوئز بکه، ئه گه ر ناتوانیت ئه وا به دانیشتنه وه ئه نجامی بده، خو ئه گه ر هر ناتوانیت ئه وا به پانکه و تنه وه نوئز بکه (له سه ر لا نوئز بکه)».

زه کات ؛ به شیکی که مه له پاره وسامان ده به خشریت بو دابینکردنی پئویستی
 هه ژار ونه دار وریوار وقه زرداره کان وهتد له وانهی شایسته ن زه کاتیان پئبدریت،
 خوای گه وره ده فه رمویت:

(... فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ

التَّصِيرُ ﴿٥٨﴾ [الحج: ٥٨]

واته: ﴿...﴾ که واته نوپژه کانتان به چاکی ئه انجام بدن و زه کاتیش (له مال و
 سامانتان) ده ریکه ن و پشت به خوا بهستن، چونکه هه ر ئه و زاته یارو ویا وهرتانه،
 جا دنیابن که خوا چه نده یارمه تیده ریکی چاکه و چه نده پشت و په نایه کی به هیژو
 به نرخه ﴿...﴾،

به رۆژوو بوونی مانگیک له سالدای ؛ وئوهی نه خووش بیته یان ریبوار بیته ئه و
 ده توانیته پاش ره مه زان به رۆژوو بیته، وئوهی نه توانیته رۆژوو بگریته به هوی
 نه خووشی به رده وام ودریژخایه ن ئه و به رامبه ر هه ر رۆژیک خوراک یه ک هه ژار دابین
 ده کات وده یبه خشریت.

وحه جکردن بو مالی خوای گه وره -البیت الحرام- یه ک جار له ته مه ندا ؛
 له سه ر که سه یکه که بتوانیته .

ئه مانه بنچینه کانی مافی خوای گه وره ن -سبحانه و تعالی-، جگه له ئه م بنچینه
 واجبن ده بن به هوی پیشهاتیک وه کو جهاد له پینا و الله، یان به هوی ئه و
 هۆکارانه ی واجبی ده که ن وه کو سه رخستنی سته ملیکراو.

بروانه ئه‌ی مسوولمان ئه‌م مافانه کرده‌وه‌یه‌کی ئاسانن، وپاداشتیان گه‌لێک زۆره،
ئه‌گه‌ر ئه‌نجامیان بده‌یت ئه‌وا به‌خته‌وه‌ر ده‌بیت له‌ دونیا و قیامه‌تدا، و پرزگارت
ده‌بیت له‌ دۆزه‌خ، و ده‌چیته‌ به‌هه‌شته‌وه، په‌روه‌ردگار ده‌فرمویت:

(...فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعٌ

الْغُرُورِ) [آل عمران: ١٧٥]

واته: ﴿...ئه‌وسا ئه‌وه‌ی دوور خرایه‌وه له‌ ئاگری دۆزه‌خ و خرایه به‌هه‌شته‌وه،
ئه‌وه به‌راستی سه‌رفراز بووه، ژیانی دونیاش بی‌جگه له‌وه‌ی که رابواردنیکی
خه‌له‌تینه‌ره شتیکی تر نیه﴾.

ماfi دووهم: ماfi پیغهمبهری خودایه -صلی الله علیه وسلم-

ئهم مافه گهورهترین ماfi خولقیندراوه کانه، هیچ ماfiک گهورهتر نیه له ماfi پیغهمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم-، خوی گهوره دهفه رمویت:

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٨﴾ لِّتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَتُعَزِّرُوهُ وَتُوَقِّرُوهُ ۖ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٩﴾﴾ [الفتح: ٨-٩]

واته: ﴿ئیمه تۆمان رهوانه کردووه -ئهی پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم)- که شایهت و مژده دهر و به ناگاهینهر بیت بو گرووی ئاده میزاد﴾،

بویه واجبه خویشوینی پیغهمبهر -صلی الله علیه وسلم- بخریته پیش خویشوینی هه موو خه لکی ته نانهت نهفس و مندال و دایک و باوکیش، پیغهمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- دهفه رمویت:

«هیچ که سیک له ئیوه ئیمانی ته واو و کامل نابیت؛ هه تا ئه و کاتهی من خوشه ویستر دهم له لای له منداله کهی و باوکی وهه موو خه لکی».

وله مافه کانی پیغهمبهر -صلی الله علیه وسلم-: ریژگرتنی، و به گهوره دانانی بهو شیوهیهی شایستهیه به بی زیاده رهوی و به بی کورترهوی، و ریژلینگرتنی له ژیانیدا؛ ریژگرتنی سونه ته کهی و که سایه تی به خشندهیه تی، و ریژگرتنی له پاش مردنی؛ ریژگرتنی سونه ته کهی و شه ریعه ته دامه زراوه کهیه تی، هه رکه سیک ریژگرتن و به گهوره دانانی هاوه لانی بینبیت بو پیغهمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده زانیت چون ئه و چاکه کار و به شکویانه ئه وهی له سهریان بووه جیبه جیان کردووه دهرهق به

پېغەمبەرى خودا -صلى الله عليه وسلم-، عروھى كورى مه سعود كاتىك قورەيش ناردنيان بۆتەوھى گفتوگو له گەل پېغەمبەر -صلى الله عليه وسلم- بکات له باسى پەيماننامەى حودەيبیە ؛ پېيانى ووت:

«چومەتە لای پاشاکان -کیسرا وقەیسەر ونەجاشى- هیچ یەکیکم نەبینیوھ هاوہلانی بەگەورەى دابنپن ھەرورە کو چۆن هاوہلانی موحمەد ؛ موحمەد بەگەورەدادەنپن، ئەگەر فەرماننیکیان پینکات ؛ دەستبەجی جیبەجی دەکەن، وئەگەر دەسنوئیزی بگرتایە خەریکە بوو شەر بکەن لەسەر پاش ماوھى ئاوى دەستنوئیزی، وئەگەر قەسیان بگردایە لەلای ئەو دەنگیان نزم دەکردەوھ، وراستەوخۆ سەیری نیوچەوانی ئەویان نەدەکرد وەکو بەگەورەدانانیک بۆی».

بەم شیوھ بەگەورەیان دادەنا -رەزای خویان لیبیت- ھەرچەندە خوی گەورە لەسەر رەوشتە جوان وبەخشنەکان خولقاندووویەتی، وکەسایەتیەکی ئاسان ونەرمونیانی ھەبوو، ئەگەر دلرەق و وشک بووایە بەرامبەریان ئەوا لپی دوور دەکەوتنەوھ.

لە مافەکانی پېغەمبەر -صلى الله عليه وسلم- : بەراستدانانەتی لەو شتانەى فەرموویەتی لە باسەکانی پېشوو و داھاتوو، وجیبەجیکردنی فەرمانەکانی، ودوورکەوتنەوھ لە نەھى لیکراوہکانی، وباوەر بەوھى رینازی ئەو باشتەین رینازە، وشەریعەتەکەى باشتەین شەریعەتە، وناپیت هیچ شەریعەت وریکخستەیەک لە لایەن ھەکەسێکەوھ بیت بخریتە پېش شەریعەتەکەى ئەو،

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (النساء: ٦٥)

واته: ﴿نه‌خیر (وانیه که خوین به باو‌پردار نیشیان ددهن) سویتد به‌په‌روه‌ردگارت بروادار نین هه‌تاوه‌کو تو نه‌که‌نه دادوهر له ههر ئازاوه و دووبه‌ره‌کیه‌کی نیوانیان دا وله پاشان هه‌ست نه‌که‌ن له ده‌رونیاندا به‌هیچ بیزاریه‌ک ده‌بریه‌ی‌ئه‌و بریاره‌ی داوته و ملکه‌چ بین به‌ملکه‌چی‌ه‌کی ته‌واو﴾،

وده‌فهرمویت:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (آل عمران: ٣١)

واته: ﴿ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ﴾ بلی: ئه‌گه‌ر ئیوه خواتان خوش ده‌ویت که‌واته دوای من بکه‌ون تا خواش ئیوه‌ی خوش بویت و له‌گونه‌ه‌کانتان خوش ببیت وه خوا لی‌خوش‌بووی میهره‌بانه﴾

وله مافه‌کانی پیغه‌مبه‌ر - صلی الله علیه وسلم - : به‌رگری کردن له شه‌ریعت وری‌بازه‌که‌ی هیئده‌ی مروّف له هیژ و توانای وه‌ینده‌ی حاله‌ته‌که پیویست ده‌کات له به‌کاره‌ینانی چه‌ک وکه‌ره‌سته‌ی تر.

ئه‌گه‌ر دوژمن به به‌لگه وگومانه‌وه هیژش بکات؛ ئه‌وا به‌رگری کردن لی‌ به‌زانست و ره‌تدانه‌وه‌ی به‌لگه وگومانه‌کانیان ده‌بیت وروون ده‌کریتته‌وه‌که هیچ

و پوچه لن، وئه گهر به چهك هپرش بكه ن ئهوا بهرگري كردن له شهريعه ته كه ي
به هه مان شيوه ده بيت.

ناكرت هيچ ئيمانداريك شتتيكي نارهوا ببستتت سه بارهت به شهريعه تي
پيغه مبه ر -صلى الله عليه وسلم- يان كه سايه تي به خشنده ي، ويدهنگ بيت
له سه ر ئه مه له گه ل بووني تواناي بهرگري كردن.

ماfi سئیه م: ماfi دایک وباوک

هیچ که سیک نکۆلی ناکات له فهزل وچاکه ی دایک وباوک به سهه منداله کانهوه، دایک وباوک هۆکاری بوونی منداله کانن، و ماfi زۆر ومه زنیان ههیه به سهه ریانهوه، ئهوان به خپویان کردووه لهو کاته ی مندال و بچووک بووه، و ماندوو بوون له پیناو ئیسراحه تی ئهوه، وشه و نخونیان کردووه بۆ ئهوه ی بخره ویت، و دایک له سکی هه ئیگرتووه، و له سهه خۆراک و ته ندروستی ئهوه ژیاوه بۆ ماوه ی نۆ مانگ،

ههروه کو خوی گهوره ئاماژه ی بۆ کردووه و فهرموویه تی:

{... حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهَنَّاعَلَى وَهْنٍ...} [لقمان: ١٤]

واته: ﴿... دایکی به ئیش و ئازارو لاوازی و بیتاقه تیه کی زۆره وه، (نۆ مانگ) هه ئی گرتووه...﴾

پاشان چاودیری کردنی و شیرپیدانی به رده وام بۆ ماوه ی دوو سال له گه ئ ماندوو بوون و بارگرانی و ناره حه تی، و باوکیش به هه مان شیوه هه ولده دات بۆ دایک کردنی خه رجی و بژئوی ژیا نیت لهو کاته ی مندائیت هه تا وه کو با لگ ده بیت و ده توانیت خۆت کار بکه یت، و په روه رده و ئاراسته ت ده کات له کاتیکدا تۆ سوود و زیانیت نازانیت.

بۆیه خوی گهوره فه رمانی به منداله کان کردووه که به رامبه ر دایک و باوکیان چاکه کار بن و سوپاسیان بکه ن،

پهروهردگارمان دهفه رمویت:

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلِيًّا وَهْنٌ وَفِصْلَةٌ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي
وَلِوَالِدَيْكَ إِلَى الْمَصِيرِ﴾ [لقمان: ٤٤]

واته: ﴿تئیمه فهرمانمانداوه به ئادهمیزاد به چاک پهفتاری له گه ل دایک و باوکیدا، دایکی به ئیش و نازارو لاوازی و بیتاقه تیه کی زوره وه، (نو مانگ) هه لی گرتووه، لیگرتنه وهی شیریش له دوی دوو سال، فهرمانمان پیدا که ئه ی ئینسان سوپاسگوزاری منیش و دایک و باوکیش به، دنیا بن که گه رانه وه تان هه ر بو لای منه﴾

وخوای گه وره دهفه رمویت:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ
الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَلْفٌ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾
وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي
صَغِيرًا﴾ [الإسراء: ٢٣-٢٤]

واته: ﴿پهروهردگاری تو بریاریداوه که جگه له وه که سی تر نه په رستن، ههروهه بریاریداوه چاکه کاریش بن له گه ل دایک و باوکتندا، هه ر کاتیک یه کیکیان یان هه ردووکیان به پیری که وتنه لای تو (ته نانه ت) ئوفیان له ده ست مه که وه (هه رگیز) پیاپاندا هه ئمه شاخی و هاواریان به سه ردا مه که، به رده وه امیش قسه وه گفتو گو ت له گه ئاندا با چاک و جوان و به جی بیت﴾.

مافی دایک وباوک له سهر تۆ: چاکه کار بیت له گه لیاندا، ئەمیش به قسه وکردهوه ومال و لاشه دیته جی، وفهرمانه کانیا جیبه جی بکهیت ئە گهر سه ریچی فرمانی الله نه بیت، وله شتیکدا زیانی بۆت نه بیت، به له سه رخۆپی قسه یان له گه لدا ده کهیت ورووت به رامبهریان خۆش ده بیت، وبه خپویان ده کهیت بهو شیوهی شیاوه بۆیان، ونابیت بیزاری ده ریپیت کاتیک به ته مهن ونه خۆش ولاواز ده بن، ونابیت ئەمه به لاته وه نارحه ت بیت؛ چونکه تۆش وه کو ئەوانت لیدیت، وه کو ئەوان ده بیته باوک، و به ته مهن ده بیت له لای منداله کانت - ئە گهر هه تا ئەو ته مهنه بمینیت - وه کو ئەوان، وپویسیت به چاکه کاری منداله کانت به رامبهرت ههروه کو چۆن ئەوان پویستیان به چاکه کاری تۆ بوو، ئە گهر به رامبهریان چاک بووی ئەوا چاوهروانی پاداشتی زۆر وگه وره بکه، وپاداشت هاوشیوهی کردهوهیه، زۆرجار هه رکه سیک به رامبهر دایک وباوکی چاک بیت؛ ئەوا منداله کانیشی به رامبهری چاک ده بن، وزۆرجار هه رکه سیک به رامبهر دایک وباوکی خراب بیت؛ ئەوا منداله کانیشی به رامبهری خراب ده بن، هه رچی بچنیت ئەوه ده دووریته وه.

وخوای گه وره پله یه کی بهرز وگه وره ی داناوه بۆ مافی دایک وباوک به شیوه یه ک مافی ئەوان له دوای مافی خوای گه وره ومافی پیغه مبه ره که ی دیت - صلی الله علیه وسلم -، خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿* وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا...﴾ [النساء: ۳۶]

واته: ﴿* ئەه ی خه لکینه﴾ ته نها خوا به رستن و هه یچ جو ره شه ریک و هاوه لیک ی بۆ بریار مه دن و چاکه کار بن له گه ل دایک و باوکتان... ﴿* [النساء: ۳۶]

و پهروهردگار دهفهرمویت:

﴿...أَشْكُرُ لِي وَ لَوْلَدَيْكَ إِلَهِيَ الْمَصِيرُ﴾ [لقمان: ١٤]

واته: ﴿...سوپاسگوزاری منیش و دایک و باوکیشته به، دننیا بن که گهراڼه وه تان
هه ر بؤ لای منه﴾،

و پیغه مبهه ر-صلی الله علیه وسلم- چاکه کاری به رامبهه ر دایک و باوکی خستووه ته
پیش جیهاد کردن له پیناو خوای گهوره، ههروه کو له فهرمووده ی عبداللهی کوری
مهسعوده وه -رهزای خوای لیبت- هاتووه، ده لیت: پرسیارم له پیغه مبهه ر-صلی
الله علیه وسلم- کرد: چی کرده وه یه ک خو شه ویستزینه لای خوای گهوره؟
فهرمووی:

«نوئز کردن له کاتی خوئی»، و وتم: پاش ئه وه چی؟ فهرمووی: «چاکه کاری
به رامبهه ر دایک و باوک» و وتم: پاش ئه وه چی؟ فهرمووی: «جیهاد و تیکوشان له
پیناو خوای گهوره» [رواه البخاری و مسلم]،

ئه میش به لگه یه له سهه ر گزنگی مافی دایک و باوک که زوریک له خه لکی
پشتگوئیان خستووه، و تووشی خراپه کاری و پچرانی په یوه ندی بوون به رامبهه ر دایک
و باوکیان، و پیت سهیره که سی وا هه یه که پی وایه دایک و باوکی هیچ مافیکیان
به سهه ریه وه نیه، وله وه یه به که م سهه ریان بکات و خوئی به گه وره تر بزانت
به سهه ریاڼه وه، و هاوشپوهی ئه م که سهه ر پاداشتی کرده وه که ی وهرده گریت زوویان
درهنگ بیته.

ماfi چوارهم: مافي منداله كان

كاتيك ده لئين مندال مه به ستمان كور و كچه كانه، و مافه كاني مندال زورن، وله گرنگ ترينيان: په روه رده كردن؛ نه ميس بريته له په روه رده كردنيان له سهر دينداري و روه و شتي جوان له نه فسياندا هه تاوه كو خويان ته واو گرنكي پيډه دهن، خوي گه و ره ده فهرمويت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ...﴾ [التحریم: ٥٦]

واته: ﴿نه ي نهو كاسانه ي كه باوه پتان هيتاوه خوتان و مال و منداله كانتان باريژن له ناگريك كه سووته مه نيه كه ي خه لكي و به رده...﴾،

ويغه مبه ر- صلي الله عليه وسلم- ده فهرمويت:

«هه مووتان به رپرسيار و سه رپرشتكارن، وهه ريه كيكتان به رپرسياره به رامبه ر ژيرده سته كه ي: ده سه لاتدار به رپرسياره، و پياو به رپرسياره له سهر خيزانه كه ي..»،

منداله كان سپاردهن له گهردي دايك و باوك، به رپرسيارن له سه ريان له روژي قيامه ت، و به رپرسيارن له په روه رده كردنيان له سهر په روه رده ي ثايني و روه و شتي جوان و نه مه ده بيته هو ي جيبه جيكردي نه ركي دايك و باوك به رامبه ر نه وه كانيان و رزگاريان ده بيت له لپرسينه وه ي سه خت، و منداله كان چاك دهن، و دهنه هو ي نارامي و به خته وهري بو دايك و باوك له دنيا و قيامه تدا،

خوای گه‌وره ده‌فهرمویت:

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِذْنِ الْحَقِّنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلْتَنَّهُمْ مِّنْ عَمَلِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ كُلُّ أَمْرٍ بِمَا كَسَبَ رَهِيْنٌ﴾ [الطور: ٦١]

واته: ﴿جا ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه و نه‌وه‌کانیشیان به‌ئیمان و باوه‌ره‌وه شوئینیان که‌وتوون، ئه‌وانه‌له‌به‌هشتدا پیک شاد ده‌که‌ینه‌وه (تا کامه‌رانی و خوش‌شیان زی‌تر بیت)، وه‌نه‌بیت ئه‌وانه‌ی که‌پله‌ی به‌رزیان ده‌ستکه‌وتووه دایان به‌زئین بۆ پله‌ی نزمتر، چونکه‌ئیمه‌ پاداشتی کرده‌وه‌ی که‌س که‌م ناکه‌ینه‌وه (ئه‌گه‌ر زیادی نه‌که‌ین) له‌هه‌مان کاتدا هه‌رکه‌سه‌بارمته‌ی کرده‌وه‌ی خو‌یه‌تی﴾،

کاتیک په‌روه‌ردگار ده‌فهرمویت: ﴿وَمَا أَلْتَنَاهُمْ﴾ چونکه‌ ئیمه‌ پاداشتی کرده‌وه‌ی که‌س که‌م ناکه‌ینه‌وه؛ مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه کاتیک منداله‌کانیان پله‌یان به‌رز ده‌کریته‌وه له‌ به‌رامبه‌ر که‌مکردنی پاداشتی دایک و‌باوکیان نیه، و‌پیغه‌مبه‌ر -صلی الله علیه وسلم- ده‌فهرمویت:

«گه‌ر ئاده‌میزاد مرد له‌ کرده‌وه‌که‌ی داده‌بریت، مه‌گه‌ر له‌سی شت نه‌بیت: خیریکی به‌رده‌وام، یان زانستیک بلاو بکاته‌وه سوودی لیه‌ریگیری له‌پاش خو‌ی، یان مندالیک چاک له‌ دووای خو‌ی دوعای خیری بۆ بکات»،

په‌روه‌رده‌کردنی مندال له‌سه‌ر په‌روه‌رده‌یه‌کی چاک؛ به‌ره‌مه‌که‌ی ئه‌وه‌یه منداله‌که‌ به‌سوود ده‌بیت بۆ دایک و‌باوکی ته‌نانه‌ت له‌پاش مردنیا.

زۆرینک له‌ دایک و‌باوکه‌کان گرنگی به‌م مافه‌ گه‌وره‌یه‌ ناده‌ن، بۆیه‌ منداله‌کانیان پشتگو‌ی خستوه و له‌بیریا‌ن کردون، هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ وایت هیچ به‌رپرسیار نین

لەسەریان، ناپرسن بۆ کۆی دەچن؟! وکە ی دینەوہ بۆ مال؟! وناپرسین کئی ھاوړی وھاوہ ئیانہ؟! وئاراستەیان ناکەن بۆ خێر وچاکە، ونەھیان لیناکەن لە شەر وخرابە.

سەیرە ئەوان بەپەرۆشن لەسەر پارە وسامانەکانیان بە پاراستنی وگەشەکردنی، وشەونخونی دەکەن بۆئەوہی بەرھەمدار بێت، ئەگەرچیش زۆرجار ئەوان گەشە بە سامانەکانیان دەدەن بۆ بەرژەوہندی خەتکی تر، بەلام هیچ گرنگی نادەن بە مندالەکانیان، لەکاتیکدا پاراستنی ئەوان باشتر وچاکترە لە دونیا وقیامەتدا، ھەر وہ کو چۆن واجبە لەسەر باوک خواردن و خواردنەوہ وپۆشاک دا بین بکات بۆ مندالەکانی، بەھەمان شیوہ واجبە لەسەری بېتتە ھۆکار بۆ زیندووکردنەوہی دلی مندالەکانی بە زانست وئیمان، و دەبیت لاشەیان دا بپۆشیت بە پۆشاک تەقوا چونکە ئەمە خێرتربنە.

لە مافەکانی مندال: خەرجیان لەسەر بکات بە چاکەو بە بۆ زیادەرەوی و بە بۆ کورتەرەوی، چونکە ئەمە واجبی مندالەکانە لەسەری، وسوپاسگوزاریە بۆ نیعمەتەکانی خوای گەورە لەوہی پێی بەخشیووہ لە مال و سامان، چۆن رێگری خەرجیان لێدەکات لەژیانیدا، و رەزێل دەبیت دەرھەقیان؛ چونکە لەھەموو حالەتیکدا بۆ ئەوان کۆی دەکاتەوہ، بۆیە بەزۆر دەیبەن لەپاش مردنی؟! و ئەگەر رەزێل بێت دەرھەقیان لەوہی واجبە خەرجیان لەسەر بکات؛ ئەوا بۆیان ھەبە لە سامانەکە ی بەن بە پێی پێویستی بەشیوازیک زەرەری پێنەگە یەنن، ھەر وہ کو چۆن پێغەمبەری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- فەتوای بۆ ھیندی کچی عوتبە دا -رەزای خوای لیبیت-.

ولە مافەکانی مندال: ھیچ یەکیکیان نەخاتە پێش ئەوانی تر لە بەخشین و دیاریەکان، نابیت بەخشیت بەھەندیک لە مندالەکانی و ئەوانی تر بێبەش بکات، ئەمە ستەمە، و خوای گەورە ستەمکاری خۆشناویت، ئەمە دەبیتە ھۆی

ناره‌تېوونى بېبەشكراوان، وهه‌لگيرسانى دوژمنايه‌تى دژ به ئه‌وانه‌ى پښيان به‌خسراوه، وله‌ويه بېتته هۆى دوژمنايه‌تى له‌نيوان بېبەشكراوان ودايك وباوكدا.

هه‌ندېك له‌ خه‌لكى يه‌كېك له‌ مندا‌له‌كانى ده‌خاته پښ ئه‌وانى تر چونكه چاكه‌كار وبه‌سۆزه به‌رامبه‌ر دايك وباوكى، بۆيه ئه‌و تايبه‌ت ده‌كهن به‌ به‌خشين ودياريه‌كان؛ چونكه چاكه‌كاره، به‌لام ئه‌مه بيانو نيه بو تايبه‌تكردى ئه‌و، چونكه ئه‌وه‌يان چاكه‌كاره نابيت به‌تايبه‌ت ديارى پښدرېت به‌هۆى ئه‌وه‌ى چاكه‌كاره؛ چونكه پاداشتى چاكه‌كاربوون له‌لاى خواى گه‌وره‌يه، وتايبه‌تكردى ده‌بېتته هۆى ئه‌وه‌ى تووشى عوجب وسه‌رسامبوون بيت به‌نه‌فسى، وپى وابيت فه‌زلى هه‌يه به‌سه‌ر دايك وباوكى، وئه‌وانى تر دوور ده‌كه‌ونه‌وه وبه‌رده‌وام ده‌بن له‌سه‌ر خراپوونيان، پاشان ئېمه نازانين له‌ويه حال بگۆرېت، چاكه‌كار بېتته خراپه‌كار و به‌پېچه‌وانه‌وه، دلّه‌كان به‌ده‌ستى خواى گه‌وره‌ن؛ هه‌رچونيك بيه‌ويت ئاراسته‌يان ده‌كات.

له‌ هه‌ردوو سه‌حيدا [بخاري و مسلم] دا هاتووه، له‌ نوعمانى كورى به‌شيره‌وه -ره‌زاي خوايان لي‌بېت- ده‌ئيت: باوكى غولامېكى -خزمه‌تكارى- پى به‌خشى، وباوكى ئه‌مه‌ى بو پېغه‌مبه‌رى خودا باسكرد -صلى الله عليه وسلم-، پېغه‌مبه‌رى خودا -صلى الله عليه وسلم- فه‌رمووى:

«ئايا ئه‌مه‌ت به‌خشيوو به‌ هه‌موو مندا‌له‌كانت؟»، باوكى ووتى: نه‌خېر، ئه‌وېش فه‌رمووى: «كه‌واته وه‌رېبگه‌روه -به‌خشينه‌كه-»، وله‌ گېرانه‌ويه‌كدا: «ته‌قواى خوا بكه‌ن -له‌ خوا بترسن-، ودا‌دپه‌روه‌رن له‌ نيوان مندا‌له‌كانتان»، وله‌ گېرانه‌ويه‌كى تردا: «يه‌كېكى تر بكه به‌ شاهيد له‌سه‌ر ئه‌مه، چونكه من شاهيدي ناده‌م له‌سه‌ر سه‌تمكردن»، پېغه‌مبه‌رى خودا -صلى الله عليه وسلم-

پیشخستی هه‌ندیک له منداله‌کانی به‌سه‌ر ئه‌وانی تردا ؛ به زو‌لم وسته‌م وه‌سفی کردوو، وسته‌م کردنیش هه‌رامه.

به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌ندیک شت به‌خشیت به‌ئوه‌یان که پئویستیه‌تی، و دووه‌م پئویستی نیه، وه‌کو ئه‌وه‌ی یه‌کیک له‌منداله‌کان پئویستی به‌پیداویستی خویندن یان چاره‌سه‌ر یان هاوسه‌رگیری بی‌ت، ئه‌وا ئاساییه‌ ئه‌و تایبه‌ت بکات به‌دابینکردنی ئه‌و شته‌ی پئویستیه‌تی؛ چونکه ئه‌م تایبه‌ت کردنه به‌هۆی پئویستیه‌وه‌یه، بۆیه وه‌کو مه‌سره‌ف بو‌کردنی وایه.

هه‌رکاتیک باوک ئه‌وه‌ی له‌سه‌ریه‌تی له‌ واجب جیبه‌جی کرد ده‌ره‌ه‌ق به‌ منداله‌کانی له‌ په‌روه‌رده‌ و خه‌رجکردن، ئه‌وا زۆر جار منداله‌کانیش به‌هه‌مان شیوه‌ چاکه‌کار ده‌بن به‌رامبه‌ری، و مافه‌کانی جیبه‌جی ده‌که‌ن، وه‌رکاتیک باوک که‌مه‌ترخه‌م بی‌ت له‌وه‌ی واجبه‌ له‌سه‌ری ئه‌وا شایسته‌ی سزادانه، ئه‌میش به‌وه‌ی منداله‌کانی مافه‌کانی پشتگوی بخه‌ن، و سزا ده‌دریت هاوشیوه‌ی که‌مه‌ترخه‌مبوونه‌که‌ی؛ چی بچنیت ئه‌وه‌ ده‌دووریته‌وه‌.

ماfi پینجه م: ماfi خزمه کان

ئەو نزیکهی په یوهندی خزمایه تی له گه ل تودا هه یه وه کو - برا ومام وخال و منداله کانیا، وهه رکه سیک که په یوهندی نزیک و خزمایه تی هه یه له گه ل ت - ماfi خزمایه تی هه یه به یی نزیکبوونی لیتته وه، خوای گه وره ده فه رمویت:

{وَأْتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ} [الإسراء: ٢٤]

واته: ﴿ماfi خزم و دوستان به جی بهینه و په یوهندیه کان (له چوار چپوهی شه رعدا چاودیږی بکه) ...﴾،

وپه روه رداگه ده فه رمویت:

{* وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ ..} [النساء:

٢٤]

واته: ﴿ئەه ی خه لکینه) تهنه خوا بپه رستن و هه چ جوړه شه ریک و هاوه لئیکي بو بریار مه دهن و چاکه کار بن له گه ل دایک و باوکتان و خزماندا ...﴾،

واجبه له سه ر هه موو خزمیک په یوهندی خزمایه تی بگه یه نیت به چاکه ئەمیش به ریزلینگری، و سوود پینگه یاندنی لاشه یی و دارایی، به یی ئەوهی داواکراوه له نزیکبوونی و پپووستی، ئەمه داواکراوه له روانگه ی شه ریه ت و ئەقل و فیه ته وه.

وبه لنگه ی زور هاتوو له سه ر ئاموژگاری وهاندان بو گه یاندنی په یوهندی خزمایه تی ئەمیش که سی نزیک ده گرتته وه، له هه ردوو سه حیدا هاتوو له ئەه ی هورهیره وه - په زای خوای لیبیت - که پنیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - ده فه رمویت:

«خودا بوونه وه ره کانی دروستکرد، کاتیک خولقاندنیان ته واو بوو، رهحم (په یوهندی خزمایه تی) ههستا ووتی: ئەمه په ناگه ی که سیکه که په نا ده گریت له پچراندنی په یوهندی خزمایه تی، خودا فهرمووی: «ئایا رازی ده بیت ئەگەر په یوهندی هه بیت له گه ل ئەو که سه ی په یوهندی تو ده گه یه نیت، وپه یوهندی بیچرینم له گه ل ئەو که سه ی په یوهندی تو ده پچرینیت»، ووتی: به تی، ئەی په روهردگار، خودا فهرمووی: «دهی بریار بیت ئەوه بو تو بیت»،

پیغه مبهەر - صلی الله علیه وسلم - فهرمووی: بیخویننه وه ئەگەر ویستان:

﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾ (٢٢) ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ﴾ (٢٣) [محمد: (٢٢) - (٢٣)]

واته: ﴿جا ئایا ئیوه به ته مان (ئەی ناپاکان) ئەگەر پشت هه لێبکه ن (له ئیسلام و جیهاد) وله زه ویدا ئاژاوه و خراپه به رپا بکه ن وه رچی په یوهندی خزمایه تیه بیچرینن﴾.»

ویغه مبهەر - صلی الله علیه وسلم - ده فهرمویت:

«هه رکه سیک باوه ری به خوا وروژی قیامهت هه یه با په یوهندی خزمایه تی بگه یه نیت».

زورنیک له خه لکی ئەم مافه یان پشتگوی خستوو، وکه مته رخنه من تیدا، که سی وا هه یه هیچ په یوهندی نیه له گه ل خزمه کانی، نه به ما ل و نه به ره وشتی جوان ونه به ریزگرتن، روژ و مانگ ده پروات ونه یانی بینوو، و سه ردانیانی نه کردوو، و خوشه ویستان زیادی نه کردوو به دیاری به خشین، هیچ نارچه تی و پیوستیه کی له سهریان لانه داوه، به لکو له وه یه به رامبهریان خراب بوو بیت به قسه یان کرده وه،

یان ههردووین، په یوهندی به کهسی دووره وه ههیه بهلام په یوهندی پچراندووه له گه ل خزمه کانی.

خه لکی وا ههیه نه گه ر خزمه کانی په یوهندی پتوه بکه ن وسهردانی بکه ن ؛
ته ویش به و شیوهیه ده بیت، به لام که ته وان په یوهندیان پچران ته میش
ده پچرینیت، ته مه له راستیدا په یوهندی خزمایه تی نه گه یاندووه، به لکو هاوشیوهی
چاکه ی به رامبه ری کردووه، ته میش به رامبه ر خزم وکه سی تریش رووده دات،
چونکه چاکه دانه وهی به رامبه ر تایه ت نیه به خزم وکه سی نزیک، وئه و که سه ی
په یوهندی خزمایه تی ده گه یه نیت له هه قیقه تدا ته وهیه که له پینا و خوی گه وره
بیگه یه نیت، وگویی نه دات به وهی ئایا ته وان په یوهندی ده گه یه نن یان نا، هه روه کو
له [صحیح البخاری] دا هاتووه له عبدالله ی کوری عه مرو - ره زای خویان لیتیت -
که پیغه مبه ری خودا - **صلی الله علیه وسلم** - ده فهرمویت:

«ته وه خزم ودوستی راسته قینه نیه که چاکه به چاکه ده داته وه، به لام خزم
ودوستی راسته قینه ته و که سه یه که نه گه ر به رامبه ره که ی په یوهندی خزمایه تی
پچراند ته و هه ر په یوهندیه که ده گه یه نیت».

پیاوئک پرساری له سه روه رمان کرد ووتی: ته ی پیغه مبه ری خودا، من
که سانیکی نزیک و خزم هه یه، من په یوهندی خزمایه تی ده گه یه نم به لام ته وان
ده پچرین، و من به رامبه ر ته وان چاکم به لام ته وان به رامبه ر من خراپن، وله
سه ریان ئارام ده گرم وئه وان خراپه ده که ن به رامبه رم، پیغه مبه ر - **صلی الله علیه**
وسلم - پی فهرموو:

«ته گه ر به و شیوه بیت که باس ت کرد، وه کو ته وه وایه لمیان ده رخوا رد
بدهیت، و به رده وام له لایه ن خوی گه وره وه یارمه تی وپشتیوانیت بو هه یه له
به رامبه ر ته وان نه گه ر تو هه ر به و شیوهیه بیت» [رواه مسلم].

ئەگەر لە گەياندنی پەيوەندی خزمایەتی هیچ شتێک نەبێت جگە لەو نەبێت
کە خوای گەورە پەيوەندی دەگەیهنیت لە دنیا و قیامەتدا بە ئەوانە پەيوەندی
خزمایەتی دەگەیهنن، بە ھۆکاری گەياندی خزمایەتی اللہ رەحمی پێدەکات و کارەکانی
بۆ ئاسان دەکات، و نەرەحەتێکەکانی لەسەر لادەدات، و گەياندنی پەيوەندی خزمایەتی
دەبێتە ھۆی نزیکبوونەوھە ئەندامانی خێزان لەیەکتر، و خۆشەویستی و سۆزیان
لەسەر یەک زیاد دەبێت، و یارمەتی یەکتر دەدەن لەکاتی سەختی و نەرەحەتی،
و بەختەوھەری و ئاسوودەپی دیتە دی؛ چونکە ئەمە جێبەجێکراو و زانراو، و ھەموو
ئەم سوودانە پێچەوانە دەبێتەوھە ئەگەر پەيوەندی بپچرێنیت و لەیەکتر دوورین.

مافی شه شه مافی هاوسه ره کان (ژن ومیرد)

هاوسه رگیری شوینه واری گرنګ، وزور ئه رکی داواکراوی تیدایه، چونکه په یوه نندیه له نیوان ژن ومیرده که ی، هه ریه که یان مافی هه یه به سهر ئه وی تره وه: مافی لاشه پی وکومه لایه تی ودارابی.

بویه پیویسته له سهر هه ریه ک له هاوسه ره کان به چاکه مامه له له گه ل ئه وی تردا بکات، وده بیټ ئه و مافه ی واجبه له سهر ی جیبه جی بکات به لیبوورده پی وئاسانی به پی ناچارکردنی به رامبه ر و به پی دواخستن، خوی گه وره ده فهرمویت:

﴿...وَعَاثِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ...﴾ [النساء: ١٩]

واته: ﴿...هاوژنیان به جوانی له گه لدا به رنه سهر...﴾،

وپه روه ردگار ده فهرمویت:

﴿...وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ...﴾ [البقرة: ٢٢٨]

واته: ﴿...ژنان مافیان هه یه به سهر پیاوانه وه به وینه ی ئه و مافانه ی که بو پیاوانه له سهر ژنان به گویره ی باو و نه ریتیک که په سنده له ئیسلامدا و پیاوان به سهر ئا فره تانه وه یه ک پله یان هه یه (ئویش ده سه لاتی گیرانه وه ی ژنه کانیا نه له کاتی ته لاتی ره جعیدا)﴾،

واجبه له سهر ئا فره ت مافه کانی میرده که ی جیبه جی بکات. ئه گه ر هه ردوویان مافه واجبه کانی جیبه جی کرد ده رهق به ئه وی تر ئه و ژناییکی به خته وهر ده ژین، وپه یوه ندی وجوان مامه له یان به رده وام ده بیټ، وئه گه ر به پیچه وانه وه بیټ ئه و نا کوکی ولیکترازان دروست ده بیټ، وژیانی هه ردوویان نارحمت ده بیټ.

دهق زور هاتوو سه بارهت به جوان مامه له کردن له گه ل ئافرهت، وره وچا وکردنی حالی، وکاملی حال ومامه له ؛ شتیکی مه حاله، چونکه پیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- فهرموویه تی:

«ئاموژگاریتان ده کهم به نهرم و نیانی مامه له کردن له گه ل ئافرهتدا؛ چونکه ئافرهت له په راسوو دروستکراوه، وچه ماوه ترین به شی په راسوو به شی سه ره وه یه تی، ئه گه ره وه وئلبدهیت ریکی بکه یته وه ده یشکینیت، وئه گه ره وه کو خو ی جی به یئیت؛ ئه وا هه ره به چه ماوه یی ده مینیتته وه، بو یه به نهرم و نیانی مامه له له گه ل ئافرهتدا بکه ن».

وله گپرانه وه یه کدا:

«ئافرهت له په راسوو دروستکراوه، و بو تو ریکی وکامل نابیت له هه موو حاله تیکدا، وئه گه ره چیژی لیوه ریگریت، ئه وا چیژی لیوه رده گریت وچه ماوه یی هه ره تیدایه، وئه گه ره وه وئلبدهیت ریکی بکه یته وه ده یشکینیت، وشکاندنه وه ی بریتیه له ته لاقدانی».

ویغه مبه ره -صلی الله علیه وسلم- ده فهرمویت:

«با هیچ پایوکی ئیماندار رقی له ئافره تیکی ئیماندار نه بیته وه، ئه گه ره رقی له ره وشتیکی بیت؛ ئه وا ره وشتیکی تری له لا په سه نده» [رواه مسلم].

له م فهرمووده یه دا: پیغه مبه ره -صلی الله علیه وسلم- ریئموینی ئومه ته که ی ده کات سه بارهت به چونیته تی مامه له کردن پیوا له گه ل ژنه که ی؟ ویپو یسته پیوا به خته وه ره بیت له گه ل خیزانه که ی به وه ی هه یه؛ چونکه سه وشتی ئافرهت وایه کامل نیه، به لکو هه ره لاریه کی تیدا ده بیت، وپیوا ته نها ئه و کاته ده توانیت چیژی

لیوهریگریت ئەگەر لەسەر سروشتی خوێ مامەڵە ی لەگەڵدا بکات که لەسەری دروستکراوه.

وله م فەرموودانەوه ئەم سووده وەرده گرین: پێویستە پیاو بەراوردی چاکە و خراپەکانی ژنەکهی بکات، ئەگەر رقی لە رەوشتیکی بیت ئەوا رەوشتیکی تری هەیه که پێی رازیه، و نابیت تەنها بەچاوی تورەپی ورەفهوه سەیری بکات.

زۆریک لە هاوسەرەکان ژبانی کاملیان دەوێت لەهاوسەرەکانیان، و ئەمە شتیکی مەحاله، ئەگەر ئەمە مەبەستیان بیت ئەوا دەکەنەوه نیو نارەحەتی وتالی ژبانەوه و ناتوانن چیژ وەربرگن لە هاوسەرەکانیان، ولهوهیه ئەمە ببیتە هۆی تەلاقدان، هەر وه کو پینغه مەبەری خودا - **صلی اللہ علیہ وسلم** - فەرموویەتی:

«و ئەگەر هەوڵبەدەیت رێکی بکەیتەوه دەیشکینیت، و شکاندنەوهی بریتیه لە تەلاقدانی»؛

بۆیه پێویستە لەسەر میژد ئاسانکار بیت و چاوپۆشی لە هەندیک شت بکات دەرەق بە خێزانەکهی ئەگەر سەر بە ئاین و شەرەف نەبیت.

وله مافەکانی ژن لەسەر میژد: ئەوهی لەسەری واجبه جیبه جیبی بکات بۆی لە خەرچکردن و دابینکردنی خواردن و خواردنەوه و شوپنی نیشتە جیبوون و هتد؛ چونکه خوای گەوره دەفەرموێت:

(... وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ...) [البقرة: ٢٣٣]

واته: ﴿...پێویستە لەسەر ئەو کهسە ی خواوهنی منداڵەکهیه (واته باوکی یان بەخێوکاری) رزق و رۆزی و پۆشاک بە شیوهیهکی جوان و پەسەندی ئایین ئاماده بکات...﴾

ويغهمبهر - صلى الله عليه وسلم - دهفهرمويت:

«وئەوان -ژنەكانتان- پيويسته لهسەرتان رزق وپۆشاكيان بۆ دابين بكەن بهشپوهيه كى چاك -به جوانى وپهسەندكراو له ئايندا-»،

پرسیار له پيغهمبەرى خودا كرا -صلى الله عليه وسلم- : ئايا مافى خيژانى يه كتيك له ئيمه چييه لهسەرمان؟ ئەويش فەرمووی:

«خۆراكى پيڤهخشيت ئەگەر خۆت خۆراكت خوارد، وجلي پيڤهخشيت ئەگەر خۆت جلت له بهركرد -يان پارەى پيڤهخشيت ئەگەر پهيدات كرد-، وبه ليدان له دەموچاوى نەدەيت، وجوئى پيڤهدهيت، وقسهى له گەل دانەپریت (هەجرى نەكەيت -به جيى نەهيئت-) مه گەر تەنها له نيو مائدا نەبيت» [رواه أبو داود].

له مافه كانى ژن لهسەر ميژده كهى: دادپهروهەر بيټ له نيوان ئەو وهه ويكهى ئەگەر ژنيك زياترى هه بوو، دادپهروهەر بيټ له نيوانيان له پروانگهى خه رجي ونيشته جيڤوون وشه ومانه وه وهه موو ئەوهى تيدا ده توانيټ دادپهروهەر بيټ، ئەگەر له يه كتيك لهو شتانهى كه ده توانيټ تيدا دادپهروهەر بيټ مه يلى بۆ لاي يه كتيكان زياتر بيټ ؛ ئەمه له تاوانه گه وره كانه، پيغهمبەر -صلى الله عليه وسلم- دهفهرمويت:

«هه ركه سيك دوو ژنى هه بيټ مه يلى بۆ لاي يه كتيكان زياتر بيټ؛ ئەوا رۆژى قيامهت ديټ و لايه كى لاشهى لاره».

به لام ئەوهى ناكريټ دادپهروهەرى تيدا جيڤه جي بكرټ؛ وه كو خوشه ويستى وئارامى نه فس، له مه دا گونا هبار نابيټ؛ چونكه له توانايدا نيه،

خوای گه وره ده فه رموئیت:

﴿وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ...﴾ [النساء: ۱۲۹]

واته: ﴿هه رگیز ئیوه ناتوان له نیوان هاوسه ره کانتاندا دادپه روه رانه ره فتار بکهن، له کاتیکدا ئه گهر زوریش سوور بن له سه ری...﴾،

ویښه مبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم- ئه وهی له توانیدا بووایه به دادپه روه ری دابه شی ده کرد له نیوان خیزانه کانی، وده یفه رموو:

«خودایه ئه مه به شکردنی منه له وهی له توانمدایه، بویه لومه م مه که له وهی له توانای تودایه وله توانای مندا نیه»،

به لام ئه گهر یه کیکیان پېش بخت له پروانگه ی شه و مانه وه له لای ؛ به ره زامه ندی ئه وی تر یان ئه وانی تر ئه و ئاساییه، وه کو مانه وهی پیښه مبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم- له گه ل عائیشه له شه وی سه وده دا چونکه سه وده شه وه که ی خو ی به خشی به عائیشه، ویښه مبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم- له و نه خو شیه ی تئیدا وه فاتی کرد ؛ پرسیاری ده کرد:

«من به یانی له کوئیم؟ من به یانی له کوئیم؟»،

خیزانه کانی ئیزنیان پئیدا به وهی له هه رشوئینیک ده یه وئیت بمینئیته وه، بویه له مالی عائیشه بوو کاتیک کوچی دواپی کرد.

سه‌بارت به مافه‌کانی می‌رد له‌سه‌ر ژن گه‌وره‌تره له مافه‌کانی ئەو له‌سه‌ر
می‌رده‌که‌ی، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت:

﴿...وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ...﴾ [البقرة: ۲۲۸]

واته: ﴿...ژنان مافیان هه‌یه به‌سه‌ر پیاوانه‌وه به‌وینه‌ی ئەو مافانه‌ی که بو
پیاوانه له‌سه‌ر ژنان به‌گویره‌ی باو و نه‌ریتیک که په‌سه‌نده له ئیسلامدا و پیاوان
به‌سه‌ر ئافره‌تانه‌وه یه‌ک په‌لیان هه‌یه (ئه‌ویش ده‌سه‌لاتی گێرانه‌وه‌ی ژنه‌کانیانه
له‌کاتی ته‌لاقی ره‌جعیدا)...﴾، وپیاو سه‌ره‌رشتیاری ئافره‌ته، و به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی بو
جیبه‌جی ده‌کات و په‌روه‌رده و ئاراسته‌ی ده‌کات، هه‌روه‌کو خوای گه‌وره
ده‌فه‌رمویت:

﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ
أَمْوَالِهِمْ...﴾ [النساء: ۳۴]

واته: ﴿پیاوان سه‌ره‌رشتیارن به‌سه‌ر هاوسه‌ره‌کانیانه‌وه، ئەمه‌ش به‌هۆی ریزو
زیاده ئه‌رکیکه‌وه که خوا داویه‌تی به‌هه‌ندیک به‌سه‌ر هه‌ندیکی تردا (سه‌ره‌رای
ئه‌وه‌ی که) پیاوان له‌مال و سامانیان خه‌رج ده‌که‌ن (له پیناوی ئاسووده‌یی و
خۆشگوزهرانی ئافره‌تاندا)...﴾.

وله مافه‌کانی می‌رد له‌سه‌ر ژنه‌که‌ی: گوێرایه‌نی بکات ئە‌گه‌ر سه‌ره‌پیچی فه‌رمانی
خوای گه‌وره‌ نه‌بیت، و بیپارێزیت له نه‌ینی و سامانه‌که‌یدا، پیغه‌مبه‌ر -صلی الله
عليه وسلم- فه‌رموویه‌تی:

«ئەگەر فەرمانم بکردایە یەکی سوجدە بۆ یەکی تر ببات؛ ئەوا فەرمانم دەکرد بە ئافرەت کە سوجدە بۆ میژدە کە ی ببات».

ویغەمبەری خودا - **صلی اللہ علیہ وسلم** - دەفرمویت:

«ئەگەر پیاویک خیزانە کە ی بانگ بکات بۆ سەرچیگی کردن (جیماع کردن) و ئافرەتە کە رەتی بکاتەو، و پیاو کە شەوی بەسەردا بیت ولی تۆرەبیت؛ ئەوا فریشتەکان نەفرەت لەو ئافرەتە دەکەن هەتا بەیانی بەسەردا دیت».

ولەمافەکانی میژد لەسەری: نابیت کردەو یە بکات ببیتە هۆی لەدەستدانی کاملی چیژوەرگرتن ئەگەرچیش کردەو کە بەرستنیکی سونەت بیت؛ چونکە پیغەمبەری خودا - **صلی اللہ علیہ وسلم** - دەفرمویت:

«حەلال نیه بۆ ئافرەت رۆژوو بگریت لەکاتی کدا پیاو کە ی ئامادە یە مەگەر بەئیزی ئەو نەبیت، و نابیت ئیزن بدات بە هاتنی کەسیک بۆ نیو مائی مەگەر پاش ئیزی ئەو نەبیت».

ویغەمبەری خودا - **صلی اللہ علیہ وسلم** - یەکی لەهۆکارەکانی چوونە بەهەشتی ئافرەتی روونکردوو تەو ئەویش ئەو یە میژدە کە ی لی رازی بیت، لە [الترمذی] دا هاتوو لە ئوم سەلەمەو - رەزای خوی لیبت - کە پیغەمبەری خودا - **صلی اللہ علیہ وسلم** - دەفرمویت:

«هەر ئافرەتیک بمریت و میژدە کە ی لی رازی بیت؛ دەچیتە بەهەشتەو».

مافی حەوتەم: مافی فەرمانرەوا و خەلکی - فەرمانپیکراو -

فەرمانرەوا - کاربەدەست: - ئەوانەن کە کاروباری مسوڵمانان بە دەستی ئەوانە، ئەگەر فەرمانرەوایی گشتی بێت وەکو سەرۆکی یە کەم لە وڵاتدا، یان سەرۆکایەتی تاییبەت وەکو بەرپۆبەری فەرمانگە یە ک یان کاریکی دیاریکراو، و هەموویان مافیان هەیه واجبە لەسەر خەلکی - فەرمانپیکراو هەکان: ژێر دەستەکانیان - جێبەجێیان بکەن، و هەر و هە ژێر دەستەکانیان مافیان هەیه لەسەریان دەبێت فەرمانرەواکان جێبەجێ بکەن.

مافە کانی فەرمانپیکراو هەکان لەسەر فەرمانرەواکانیان: ئەو سپاردەیی خۆی گەورە پێیانی سپاردوو و پابەندیانی کردوو پێی؛ دەبێت جێبەجێ بکەن، لە ئامۆژگاری بۆ خەلکی و پەیرەوکردنی مەنەجێکی دامەزراو کە بەرژەو هندی دنیا و قیامەتی ئەوانی تێدایە. ئەمیش بە شوێنکەوتنی رێبازی ئیمانداران، کە ئەو رێبازەیه پێغەمبەری خودا - **صلی اللہ علیہ وسلم** - لەسەری بوو؛ چونکە مایەیی بەختەو هریە بۆ خۆی و خەلکی، و دەبێتە هۆی رازیبوونی فەرمانپیکراو هەکان لە فەرمانرەواکانیان، و دامەزراندنی پەيوەندیەکی پتەو لە نێوانیان، و هەر و هەا ملکەچبوون بۆ فەرمانەکانیان و پاراستنی ئەو سپاردانەیی پێیان دەسپێرن، هەرکە سێک تەقوادار بێت و لە خۆی گەورە بترسیت؛ هەبێتە تدار دەبێت لەلای خەلکی، و هەرکە سێک مەبەستی رەزامەندی خۆی گەورە بێت؛ ئەوا چاوی لە دەستی خەلکی نابێت و خەلکیش لێی رازی دەبن، چونکە دلەکان بە دەستی خۆی گەورەیه چۆن بیهوێت ئاراستەیی دەکات.

سەبارەت بە مافی فەرمانرەواکان لەسەر خەلکی - فەرمانپیکراو هەکان: - ئامۆژگاری کردنیان لەو فەرمان و ئەرکانەیی پێی دەسپێردرێت، و بێرەینانە و هەیان ئەگەر تووشی بێتگایی و کەمتەرخەمی بوون، و نزا کردن بۆیان ئەگەر لە هەق و راستی لایان دا،

وجیبه جیکردنی فرمانه کانیاں نه گهر سه ریچی فرمانی خوی گه وره نه بیت؛ نه گهر هردوولا بهم شیویه بن نهوا ده ولت و فرمانگه و کار دامه زراو وریک ده بیت، و سه ریچی کردنیان ده بیته هوی ته شه نه کردنی پشیوی و خرابوونی هه موو شتیک، بویه خوی گه وره فرمانی کردوو به گوپرایه لیکردنی و گوپرایه لیکردنی پیغه مبه ره که ی و گوپرایه لیکردنی فرمانه واکان، خوی گه وره ده فرمانی:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ أُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ...} [النساء: ٥٩]

[٥٩]

واته: ﴿ئهی ئه وانهی باوه رتان هیناوه، فرمانه ردارو گوپرایه لی خواو پیغه مبه ره فرمانه واکان بکه ن که له خودی خو تانن (له بیرو باوه رو پابه ندیدا)...﴾،

و پیغه مبه ره -صلی الله علیه وسلم- ده فرمانی:

«پیوسته له سه ر مسولمان گوپرایه لی بیت و فرمانه کان جیبه جیبکات له هه رشتیک پیی خو ش بیت یان پیی ناخو ش بیت، مه گهر فرمانی پیبکریت به نه نجامدانی تاوانیک؛ نه گهر فرمانی پیبکرا به نه نجامدانی تاوانیک نهوا نابیت گوپرایه لی بیت و نابیت فرمانه که جیبه جیبکات» [متفق علیه].

له عبداللهی کوری عه مرو -ره زای خوی لی بیت- ده لیت: له گه لی پیغه مبه ره -صلی الله علیه وسلم- بووین له سه فره ریکدا، له شوینیک وه ستاین، هه ندیکمان خیمه که ی چاکده کرد، وهه ندیکمان پیشبرکی نیشان شکینیان ده کرد، وهه ندیکی ترمان خه ریکی نازه له کانی بوو، هه والده ری پیغه مبه ره -صلی الله علیه وسلم- بانگی کرد: بو نوپژ کردن کو بینه وه، ئیمه ش کو بووینه وه لای پیغه مبه ره -صلی الله علیه وسلم-، و فره مووی:

«هەر پێغه‌مبەریک لە پیش من هاتبێت ماف بوو لەسەری که پێنیشاندەری ئومەتە که ی بێت بۆ ئەو شتانە ی که دەزانێت خێرە بۆیان، و ئاگاداریان بکاتەو لەو شتانە ی که دەزانێت شەرە بۆیان، ئەم ئومەتە ی ئێو سەلامەت بوونی لە سەردەمە کانی سەرەتایدا یە، و سەردەمە کانی کۆتایی ئەم ئومەتە تووشی بە لا و تاقیکردنەو دەبێت و تووشی شتانیک دەبن که ئێو ئینکاریان لێدەکن لەسەر ئەو کردەوانەیان، و فیتنە و تاقیکردنەو کان هەتا دێت گەرەتر دەبن و ئەوانە ی پیشووتر بچوو کتر دەبنەو، فیتنە و بە لای ئەو توو تووشی ئیماندار دەبێت که دە لێت: لەم فیتنە یە دا تیا دە چم، پاشان فیتنە که نامینێت، و دانە یە کی تر دێت، ئیماندار دە لێت: ئەمە تا ئەمە تا (تیا چوونم). بۆ یە ئەو ی حەز دە کات پزگاری بێت لە دۆزەخ، و بچیتە بە هە شتەو، ئەوا با بمریت لەسەر باوەر هێنان بە (الله) و پزوی دوا ی، و با بەو شیو یە مامە لێ لە گە ل خە لکی بکات که ئەو حەز دە کات بەو شیو یە مامە لێ لە گە لدا بکریت، و هەر که سیک بە یعەت بە پێشەوا یە ک بدات؛ و دەستی بگریت و دلسۆزی خۆ ی بۆ دە ریریت، با بە گوێرە ی توانا گوێرایە لێ بکات، ئە گەر که سیکی تر هات بۆ ئەو ی لەسەر دە سە لات لای بە ریت؛ ئەوا لە گە ردنی ئەو که سە ی تر بدەن» [رواه مسلم].

پیاویک پرسیا ری لە پێغه‌مبەری خودا کرد -صلی الله علیه وسلم-، ووتی: ئە ی پێغه‌مبەری خودا، هەوا ئمان پێدە ئە گەر کاری بە دە ستانیک داوا ی مافی خۆیان لە ئیمە بکن، و مافی ئیمە نە دەن، ئایا فەرمانی چیمان پێدە که ی ت؟ پێغه‌مبەر -صلی الله علیه وسلم- ئاوری دا بە لایە کی تردا، پاشان پرسیا ره که ی دووبارە کردەو، -صلی الله علیه وسلم- فەرمووی:

«گوێرایە ل بن و فەرمانە کان جیبە جی بکن، تاوانی که موکوریە کان لەسەر خۆیانە، و تاوانی گوێرایە لێ نە کردن لەسەر ئێو یە» [رواه مسلم].

وله مافه کانی فهرمانرهوا لهسه ر فهرمانپیکراوه کان: یارمه تیدانی فهرمانرهوا له
ئه رکه کانیان، به شیوه یه ک یارمه تیده ریان بن له جیبه جیکردنی ئه و فهرمانه ی پئیان
سپێردراوه، وهه موو یه کئیک بزانیئت ئه رکه و به رپرسیاریه تی چیه له کۆمه لگادا
بوئه وه ی کاره کان به و شیوه یه جیبه جی بیئت که داواکراوه؛ چونکه ئه گه ر
فه رمانرهواکان یارمه تی نه درئین له لایه ن فه رمانپیکراوه کانه وه ئه و داواکراو نایه ته دی.

ماfi ههشتهم: ماfi دراوسئ

دراوسئ: ئه وهيه كه مائى نزيكه له تۆوه، و ماfi گه وهى له سه رت ههيه، ئه گه نزيك بيټ له ره چه ئه كه وه و مسوئمان بيټ، ئه و اسئ ماfi ههيه: ماfi دراوسئيه تي، و خزمايه تي، و ئيسلامه تي، و ئه گه مسوئمان بيټ و خزمت نه بيټ، ئه و دوو ماfi ههيه: ماfi دراوسئيه تي، و ئيسلامه تي، و ئه گه خزمت بيټ، و مسوئمان نه بيټ، دوو مافه ي ههيه: ماfi دراوسئيه تي، و خزمايه تي، و ئه گه خزم نه بيټ، و مسوئمان نه بيټ، يه ك ماfi ههيه: ئه و يش ماfi دراوسئيه تيه، خواي گه وه ده فه رموئت:

﴿...وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ...﴾ [النساء: ٣٦]

واته: ﴿...و چا كه كار بن له گه ل دايك و باوكتان و خزمان و هه تيوان و هه ژاران و دراوسئ خزم و نزيك و دراوسئ بيانيدا...﴾،

و پيغه مبهري خودا - صلى الله عليه وسلم - ده فه رموئت:

«جبريل - عليه السلام - به رده و ام ئاموژگاري و وهسيه تي ده كردم سه باره ت به دراوسئ؛ هه تا گو مانم و ابوو كه دراوسئ ده بيته ميرات گري دراوسئ» [متفق عليه].

وله مافه كاني دراوسئ به سه ر دراوسئوه: چا كه كاري به رامبهري هينده ي ده توانيټ به سامان و پشتگيري و سوود پيگه ياندي، پيغه مبهري خودا - صلى الله عليه وسلم - فه رموويه تي:

«خیرترین وباشترین دروسی له لای خوی گه وره ؛ خیرترین وباشترینیانه بو
دراوسیکه ی»،

وفه رموویه تی:

«هه رکه سیک باوه ری به خوا ورۆژی دواپی هه یه با چاکه کار بیت به رامبه ر
دراوسیکه ی»،

وهه روه ها فه رموویه تی:

«ئه گه ر شو ریات لینا ئه وا ئاوی زۆر تیبکه، وهه ندیکی ببه خشه به
دراوسیکانت».

له چاکه کاری به رامبه ر دراوسی: پیشکه شکردنی دیاری بو ی له کاتی بۆنه کاندای،
چونکه دیاری به خشین ده بیته هو ی دروستبوونی خو شه ویستی، ونه هیشتنی
دوژمنایه تی.

وله مافه کانی دراوسی: ئازار نه دانیه تی، نه به قسه و نه به کرده وه، چونکه
پیغه مبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم- فه رمووی:

«والله ئیمانی -ته واو- نیه، والله، ئیمانی -ته واو- نیه، والله، ئیمانی -ته واو-
نیه»، ووتیان: کئ ئه ی پیغه مبه ری خودا؟ فه رمووی: «ئه وه ی که دراوسیکه ی
ئه مین نییه له شه ری»، وله گپرانه وه یه کدا: «ناچیتته بهه شته وه ئه و که سه ی که
دراوسیکه ی سه لامه ت نییه له شه ر و خراپه ی»،

واتای «البوائق»: شه ر و خراپه کاری، ئه و که سه ی دراوسیکه ی پارێزرا و نه بیت له
شه ر و خراپه کاری ئه و که سه ئیماندار ی ته وا و نیه و ناچیتته بهه شته وه.

زۆرن لهو خه لكانه ی گوینادهن به مافی دراوسی، و دراوسی کانیان دوور نین له شه ر و زیانیان، ده بینیت به رده وام نا کۆکن له گه ئیان و ده ستریزی ده که نه سه ر مافه کانیان، به قسه یان کرده وه یان هه ردوویان ئازاریان ده دن، هه موو ئه مانه پیچه وانه ی ئه وه یه که خوای گه وره و پیغه مبه ره که ی فه رمانیان پیکردووه، چونکه ده بیته هۆی په رته وازه بوونی مسو لمانان، و دوور که وتنه وه ی دلیان له یه کتر، و سنوور و حورمه تیان به رامبه ر یه کتر نامینیت.

مافی نۆیه م: مافی مسوئمانان به شیوهیه کی گشتی

ئهم مافانه زۆرن، تییاندا له فهرمووده که ی بوخاریدا هاتوو، پیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- ده فهرموئیت:

«مافی مسوئمان له سه ر مسوئمان شه ش دانیه: ئه گه ر پی گه یشته سه لامی لیبکات، ئه گه ر ده عوه تی کرد وه لامی بداته وه، ئه گه ر داوای ئامۆژگاری لیکردیت ئامۆژگاری بکات، ئه گه ر پژی و وو تی: (الحمد لله) وه لامی بده ره وه (بلی): یرحمک الله، ئه گه ر نه خو ش کهوت سه ردانی بکات، ئه گه ر مرد شوینی جه نازه که ی بکه وئیت».

له م فهرمووده دا هه ندیک له مافه کانی نیوان مسوئمانان روونکراوه ته وه:

مافی یه که م: سه لامکردن، سه لامکردن سونه تیکه جه ختی له سه ر کراوه ته وه، وله هۆکاری ته بابی ویه کپیزی وپته و بوونی په یوه ندی خو شه ویستیه له نیوانیان، وئهمه ش بینراوه وجیبه جی بووه، وله فهرمووده یه کدا پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- رینموئینی بو ئه نجامدانی کردوو:

«سوئند به ئه وزاته ی که نه فسی منی به ده سته، ناچنه به هه شته وه هه تا ئیمان نه هیئن، وئیمان ناهیین هه تا یه کترتان خو ش نه وئیت، ئایا شتیکتان پی بلیم که به هۆیه وه یه کترتان خو ش ده وئیت؟ سه لام کردن له نیوانتان بلاو بکه نه وه».

وپیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- سه ره تا سه لامی ده کرد له ئه وانیه ییان ده گه یشته، سه لامی ده کرد له مندالان ئه گه ر به لایان تیپه ر بووایه.

سونه ت وایه ئه وه ی ته مه نی بچوو کتره سه لام بکات له ئه وه ی ته مه نی گه وره تره، وژماره ی که م سه لام بکات له ژماره ی زۆر، وئه وه ی سواریه سه لام بکات له ئه وه ی

پدیده کات، نه گهر نه وه بیان له سونه تدا له پښتره بو سه لام کردن ؛ سه لامی نه کرد با نه وهی به رامبه ر سه لام بکات، بو نه وهی پاداشتی سه لام کردنیان له ده ست نه چیت.

عه ماری کوری یاسر -ر هزای خوی لیبت- ده فهرمویت: «سئ شت له هه رکه سیکا ده بی ت نه وا ئیمانی کامله: دادپه روه ر بیت ته نانته ده ره هق به نه فسی خو تیش، و سه لام کردن له هه موو که سیک، و به خشین هه رچه نده که می ش له نیو ده ستدا بیت».

و نه گهر ده ستپی کردن به سه لام کردن سونه ت بیت نه وا وه لامدانه وهی فهرزی کیفایه ته، واته نه گهر یه کیک له نیو کو مه لیک وه لامی بداته وه ؛ نه وا واجبی تی وه لامدانه له سه ر نه وانی تر لاده چیت. خوی گه وره ده فهرمویت:

﴿وَإِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

حَسِيبًا﴾ [النساء: ٨٦]

واته: ﴿هه رکاتی ک سه لامتان لیکرا نه وه به جوانتر له سه لامی نه وا یا خود (هیچ نه بی ت) وه کو خو ی وه لام بده نه وه،...﴾

ته نها به س نیه بو وه لامدانه وهی سه لام بلیت: (چونی و باشی یان هاوشی وهی نه مه)؛ چونکه نه مه باشتر نیه له سه لام کردنه و وه کو سه لام کردنه که یش نیه، نه گهر بلیت: (السلام علیکم)، ده بی ت وه لام بدری ته وه به: (وعلیکم السلام)، و نه گهر پاشان ووتی: (چونی به خیر بی ت)، با به رامبه ریش هه مان شت بلیت یان زیاتر چونکه باشتره.

مافی دووهم: «نه گهر ده عوه تی کردیت وه لامی بده ره وه»؛ واتا : نه گهر بانگی کردیت بو ماله که ی بو خواردن، یان بو سه ردانی ؛ وه لامی بده ره وه، و

وہ لامدانہ وہی دعوہتی سونہ تیکہ کہ زور جہختی لہ سہر کراوہ تہ وہ؛ چونکہ دل نہ شکاندنی بہ رامبہرہ، وھروہا دہ بیٹہ ھوی دروستبوونی تہ بای و خوشہ ویستی ویہ کریزی.

بہ لام جیاکاری دہ کریت لہ وہ لیمہی ھاوسہ رگیری ئەمیش ئەو خواردنہ یہ دروست دہ کریت بہ ھوی ھاوسہ رگیریہ وہ، چونکہ وہ لامدانہ وہی واجبہ بہ مہرجہ ئاشکراکانی؛ پیغہ مبهری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- دہ فہرمویت:

«وھرکھ سیک وہ لام نہ داتہ وہ ئەوا سہر پیچی فہرمانی خوا و پیغہ مبهرہ کہی کردووہ».

وکاتیک دہ فہرمویت: «ئەگەر بانگی کردیت وہ لامی بدہرہ وہ» ئەمہ تہ نانہت بانگ کردنیش دہ گریتہ وہ بۆ یارمہ تیدانی، تۆ فہرمان پیکراویت بہ وہ لامدانہ وہی، ئەگەر بانگی کردیت بۆ یارمہ تیدانی لہ ھەلگرتنی شتیک یان فریدانی یان ھتد؛ تۆ فہرمان پیکراویت وہ لامی بدہیتہ وہ، چونکہ پیغہ مبهری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- دہ فہرمویت:

«ئیماندار بۆ ئیماندار وہ کو بینایہ ک وایہ کہ بہ شیک بہ شیکی تری پتہ و دہ کات -پالپشتی دہ کات-».

مافی سییہم: «ئەگەر داوای ئامۆزگاری لیکردیت ئامۆزگاری بکہ»؛ واتہ ئەگەر ھات بۆ لات پیویستی بہ راویژ و ئامۆزگاری ھەبوو ئەوا پیویستہ دلسۆز و راستگۆ بیت لہ ئامۆزگاری کردنی چونکہ ئەمہ بہ شیکہ لہ دین، ھەروہ کو پیغہ مبهر -صلی اللہ علیہ وسلم- دہ فہرمویت: «ئاین ئامۆزگاریہ» (تہمیم) دہ لیت: ووتمان: بۆکی؟ واتا (ئاین ئامۆزگاریہ بۆکی؟)، ئەویش -صلی اللہ علیہ وسلم- فہرموی: «بۆ

خودا، و بۆ كۆتبه كهى، و بۆ پيغه مبه ره كهى، و بۆ پيشه وای مسولمانان و تیکرای مسولمانان».

ئه گهر نه هات داوای ئامۆژگاریت لیبکات، وله وهیه تووشی زیانیکیان تاوانیک بیته؛ ئهوا واجبه له سهرت ئامۆژگاری بکهیت بۆئه وهی تووشی زیان و تاوان نه بیته، ئه گهر چیش ئه و نه هاتوو داوای ئامۆژگاریت لیبکات؛ چونکه ئه مه لابردنی زیان و خراپه یه له سهر مسولمانان، به لام ئه گهر تووشی زیان و تاوان نه بیته له کاره ی دهیکات، به لام توو پیته وایه شتی تر ههیه به سوودتره له کاره، ئهوا واجبه نیه له سهرت ههچی پی بلییت مه گهر خووی داوای راویژ و ئامۆژگاری بکات، ئه وکات تووش به پیته توانا ئامۆژگاری ده کهیت.

ما فی چواره م: «ئه گهر پژی، ووتی: الحمد لله [به مانای حمد و سوپاس بۆ الله]، ئهوا تووش وه لای بده ره وه، - و اتا بلی: یرحمک الله [به مانای: خودا ره حمت پیبکات]-»؛ بۆ سوپاسکردنی له سهر ئه وهی حمد و ستایشی پهروه ردگاری کرد له کاتی پژمین، و ئه گهر پژی و نه یووت: الحمد لله، له م حاله ته دا ههچ ما فیکی نیه، بۆیه وه لای نادریته وه.

دووعا کردن به ره حمهت بۆئه وهی ده پژمیت؛ فرهزه، و واجبه ئه وهی دووعا ده کات؛ وه لای بدریته وه، بۆیه ئه وهی پژمیوه پیته ده لیت: «یه دیکم الله و یصلح بالکم» و اته: «خوای گه وره هیدایه تتان بدات و حالتان چاک بکات».

و ئه گهر به رده و ام بوو له سهر پژمین، و سی جار وه لای دایه وه، ئهوا له چواره م جاردا پیته ده لیت: (عافاک الله) و اته: (خوای گه وره له ش ساغیت پیبه خشیته)، له جیاتی ووتنی: (یرحمک الله).

ماfi پېنجه م: «ئەگەر نەخۆش كەوت ؛ سەردانى بكة»، وسەردانىكىردنى نەخۆش ماfi مسولمانە لەسەر براى مسولمانى، بۆيه واجبه جىبه جىي بكات، ھەرچەندە نەخۆشە كە ماfi لەسەرت زياتر بىت لەروانگەى خزمایەتى وھاورپىيەتى ودرأوسىيەتى ئەوا سەردانىكىردنىشى زياتر جەختى لەسەر كراوھتەوھ.

وسەردانىكىردنى نەخۆش بەپىي حالى نەخۆشە كەيه، لەوھيه پىويست بكات زو سەردانى بكرىت وھكو بو نمونە دابىنكىردنى پىداويستىيە كانى وددانەوھى، يان لەوھيه پىويست بكات كەم سەردانى بكرىت بەھوى نارەحەتى حالەتە كەى، بۆيه باشتەر وايە رەچاوى حالى بكرىت.

سونەت وايە بو ئەو كەسەى سەردانى نەخۆش دەكات: پرسىار لە حالى بكات وئارامى بكاتەوھ، ونزای بو بكات ودەرگاى ھىواى لەسەر بكاتەوھ؛ چونكە ئەمە گەورەترىن ھۆكارە بو باش تەندروستى وشىفا، وددەبىت تەوبە كىردنى بەبىردا بەپىنپىتەوھ بەشپۆھىيەك تووشى ترسى نەكات، بو نمونە پىي دەلپىت: تو بەھوى ئەم نەخۆشەوھ خىر وچاكەت دەستدەكەوئىت، ونەخۆشى دەبىتە ھوى لىخۆشبوون لە گوناھ وئاوانەكان، ونەخۆش كەوتنت لەسەر جىگا دەبىتە ھوى بەدەست خستنى پاداشتىكى زور بە يادى خواى گەورە وتەوبە وئىستىغفار ونا كىردن.

ماfi شەشەم: «ئەگەر مرد ؛ شوپىي جەنازە كەى بكةوئىت»، چونكە شوپىنكەوتنى جەنازە لە مافەكانى مسولمانە لەسەر براى مسولمانى، وپاداشتى زورى تىدايە، پىغەمبەرى خودا -صلى الله عليه وسلم- دەفەرموئىت: «ئەوھى ئامادەى جەنازە بىت ونوئىرى لەسەر بكات؛ ئەوا قىراتىكى بو ھەيه، وئەوھى ئامادە بىت ھەتا لە گۆر دادەنرئىت؛ ئەوا دوو قىراتى بو ھەيه، ووترا: دوو قىرات چىيە؟ فەرمووئى: «وھكو دوو شاخى مەزن».

وله مافه کانی مسوئلمان له سهر مسوئلمان: دوورخستنه وهی شهر و زیانه لئی، چونکه نازاردانی مسوئلمان تاوانیکی گه ورهیه، خوی گه وره دهفه رموئیت:

﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا أَكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا

مُيِّنًا﴾ [الأحزاب: ٥٨]

واته: ﴿ئهوانهش که نازاری ئیمانداران له پیاو و ئافرهتان دهن بینه وهی تاوانیکیان ئه نجامدا بیئت، ئهوانه بوختان و گوناھو تاوانیکی ئاشکرا دهگرنه ئهستو﴾.

زور جار ئه گهر که سئیک بیهوئیت به نازار و زیان پیگه یاندن زال بیئت به سهر براکهیدا؛ ئهوا خوی گه وره له دونیادا توئهی لئده کاته وه پیش قیامهت، پیغه مبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- دهفه رموئیت:

«حهسودی به یه کتری مه بهن، و(فیئل مه کهن له مه زاددا -لا تناجشوا-)، وړقتان له یه کتری نه بیته وه، وپشت له یه کتری مه کهن، وله سهر فروشتنی یه کتر شت مه فروشن، و بهندهی خودا بن به برابه تیه وه، مسوئلمان برای مسوئلمانه؛ سته می لئناکات و سه رشوئری ناکات و به دروئ ناخاته وه و به چاوی سووک و کهم سهیری ناکات، و ته قواداری لیره دایه -سئ جار ئامازهی بو سینگئ کرد- به سه بو مسوئلمانئیک که ئه وهنده شهر و خراپه ی له خو گرت بیئت که برای مسوئلمانی به کهم بزانیئت و به چاوی سووک سهیری بکات، هه موو شتئیکی مسوئلمان له سهر مسوئلمانئیکی تر حه رامه: خوئنی و مالی (پاره و مولئکی) و ناموسی (ناوبانگی)».

مافه کانی مسوئلمان له سهه مسوئلمان زۆرن، به لآم ده کریت هه مووی پوخت
بکریتته وه له م فه رمووده یه دا که پیغه مبهه ر -صلی الله علیه وسلم-
ده فه رموویت: «مسوئلمان برای مسوئلمانه»، هه رکاتیک مسوئلمان ئه وه ی داواکراوه
له م برایه تیه دا جیبه جیبی بکات ئه وا کۆشش ده کات بوئته وه ی برا موسوئلمانه که ی
تووشی هه موو خیریک بیت و دوور بکه ویتته وه له هه موو شتیک که زیانی
پیده گه یه نیت.

ماfi دهیهم: مافی نا مسولمانه کان

نا مسولمانه کان ؛ هه موو کافره کان ده گرتیه وه، که دابهش ده بن بهسه ر چوار بهشدا :

۱- ئه وانهی ده جهنگن دژی مسولمانان.

۲- ئه وانهی داوا په نابه ریتی وپاراستنیان ده کهن.

۳- ئه وانهی په یمانیا ن هه یه له گه ل مسولمانان.

۴- ئه وانهی له نیو مسولمانان ده ژین.

۱- ئه وانهی ده جهنگن دژی مسولمانان : مافی پاراستن و یارمه تیدانیا ن له سه ر ئیمه نیه، به لکو به پیچه وانه وه ده بیت مسولمانان دژیان بجهنگن بوئه وهی پاریزراو بن له شه ر و زیانیا ن.

۲- ئه وانهی داوا ی په نابه ریتی وپاراستنیان ده کهن : مافی پاراستنیان له سه رمانه له کات وشوینی دیاریکراو بو پاراستنیان؛ چونکه خوی گه وره ده فه رمویت:

﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلِغْهُمْ

أَمْنَهُ...﴾ [التوبة: ٦]

واته: ﴿خو ئه گه ر که سیک له موشریکه کان -هاوبهش په یداکاران- داوا ی په نای لی کردیت (ئهی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، ئهی ئیماندار)، ئه وه تویش په نای بده هه تا گوپی له فه رمووده که ی خوا (قورئان) ده بیت، پاشان بیگه یه نه به وشوینه ی ده یه ویت و (مال و گیان و ژیا نی) تیایدا پاریزراوه...﴾.

۳- ئەوانەى پەيمانان هەيه لەگەڵ مسولمانان: دەبیت راستگوۆ بين له پەيمانه كانمان له گەئيان هەتاوه كو ئەو ماوه يهه له رێكه وتنه كه دا ديارى كراوه له نيوانمان، ئەگەر ئەوان له سەر پەيمانه كه بەردەوام بن ونه يشكێنن و كه مته رخه مى تێدا نه كه ن، ويارمه تى كه س نه دەن دژى ئيمه وتانه نه دەن له ئاينه كه مان، خواى گه و ره ده فه رمو يت:

﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ [التوبة: ١٦]

واته: ﴿بهلام ئەو هاوبهش پهيداكارانهى كه پەيمانتان له گەئياندا بهستوو، پاشان پابهندی پەيمانه كه بوون و ههچيان لى كه م نه كردهوه و يارمه تى كه سيشيان نه داوه دژتان، ئەوه ئيوه پەيمانه كه يان بو بهرنه سه رو ته واوى بكه ن، تا كاتى ديارى كراويان، چونكه به راستى خوا ته قوادارانى خو ش ده و يت ﴿،

ههروهها كاتيك پهروهردگار ده فه رمو يت:

﴿وَإِنْ نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أُمَّةَ الْكُفْرَانِهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ﴾ [التوبة: ١٢]

واته: ﴿خو ئەگەر ئەوانه پەيمانه كانيان بشكێنن له دواى بهستنى و گالته و تانهوته شهريان له ئاين و بهرنامه كه تان ده دا، ئەوه بجهنگن دژى سه رانى كو فر، به راستى ئەوان ههچ پەيمانى كيان نيه... ﴿.

٤- ئەوانەى لەنیۆ مسوڵمانان دەژین : بەبەراود بە ئەوانەى پێشوو زۆرتەین مافیان هەیه و مافیان لەسەرە، چونکە ئەوان لە ولاتی مسوڵمانان دەژین، ولە ژێر پاراستن و بەرپۆهبردنی مسوڵمانانان، ئەمیش بەرامبەر بە ئەو سەرانیەى -جزیەى- دەیدەن بە ولات.

واجبە لەسەر فەرمانرەوای مسوڵمانان حوکمیان بکات بە حوکمی ئیسلام لە نەفس و سامان و شەرەفدا، و حەددى شەرى لەسەریان جێبەجێ بکات لەوہى باوەریان وایە حەرەمە، و واجبە لەسەرى بیانپاریزیت و زیانیان لى دوور بخاتەوہ.

و واجبە جیاواز بن لە مسوڵمانان لە جلو بەرگدا، و نابیت شتیک دەریخەن پێچەوانەى ئیسلام بیت یان نابیت شتیک لە دروشمەکانى ئاینەکەیان دەریخەن وەکو خاچ و زەنگ و هتد، و حوکمەکانى -ئەهلى زیمە : أهل الذمة : ئەو کافرانیە لەنیۆ مسوڵمانان دەژین- لە نیۆ کتیبى زانایاندا هەیه لێرەدا زۆر باسى ناکەین.

والحمد لله رب العالمين، وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وصحبه
أجمعين.

نووسینی: هەژار بو الله -سبحانه وتعالى-

موحەمەد سالح عوسەیمین

پیرست

- پیشہ کی ۳
- مافی یہ کہم: مافی خواى گہورہ -سبحانہ وتعالی- ۵
- مافی دووہم: مافی پیغہمبہری خودایہ -صلی اللہ علیہ وسلم- ۱۱
- مافی سیئہم: مافی دایک وباوک ۱۵
- مافی چوارہم: مافی مندالہ کان ۱۹
- مافی پینجہم: مافی خزمہ کان ۲۴
- مافی شہ شہم: مافی ہاوسہرہ کان (ژن ومیڑد) ۲۸
- مافی حہ وتہم: مافی فہرمانہوا وخہ لکی -فہرمانپیکراو- ۳۵
- مافی ہہ شتہم: مافی دراوسی ۳۹
- مافی نؤیہم: مافی مسولمانان بہ شیوہیہ کی گشتی ۴۲
- مافی دہیہم: مافی نا مسولمانانہ کان ۴۹
- پیرست ۵۲